

ANKARA ÜNİVERSİTESİ

İLÂHİYAT FAKÜLTESİ DERGİSİ

ANKARA ÜNİVERSİTESİ İLÂHİYAT FAKÜLTESİ
TARAFINDAN YILDA BİR ÇIKARILIR

CİLT : XXXVI

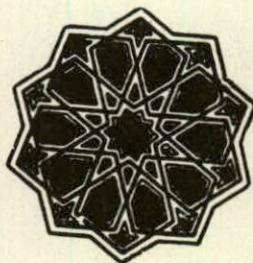

ANKARA ÜNİVERSİTESİ

İLÂHİYAT FAKÜLTESİ DERGİSİ

**ANKARA ÜNİVERSİTESİ İLÂHİYAT FAKÜLTESİ
TARAFINDAN YILDA BİR ÇIKARILIR**

CİLT : XXXVI

Bu Dergide Yayınlanan makalelerin her türlü sorumluluğu yazarlarına aittir.

ISBN 975-482-013-9 (TK. NO)

ISBN 975-482-391-X (36. CİLT)

ISSN 1301-0522

İÇİNDEKİLER

Sayfa

Prof. Dr. Hüseyin ATAY <i>Hadislere Göre Kur'an Okuma Şartları</i>	1
Prof. Dr. Hayrani ALTINTAŞ <i>İslâm Ahlâkı ve İnsan Davranışları</i>	15
Prof. Dr. Beyza BİLGİN <i>İslâm'da ve Türkiye'de Kadınlar</i>	29
Prof. Dr. Mehmet BAYRAKDAR <i>Fârâbi'nin "Şiir Sanatının Kanunları Risalesi" Adlı Eseri</i>	45
Prof. Dr. Sabri HİZMETLİ <i>Yurtdışına Yönelik Dinî Yayınlar</i>	67
Doç. Dr. Hasan ONAT <i>Şiiliğin Doğuşu Meselesi</i>	79
Doç. Dr. İrfan AYCAN <i>Emevî İktidarının Devamında Sakîf Kabîlesinin Rolü</i>	119
Doç. Dr. Mustafa ERDEM <i>Kipti Meselesi Üzerine Bir Araştırma</i>	143
Doç. Dr. Cemal TOSUN <i>İlâhiyat Fakültelerinde Vaizlik Eğitimi</i>	179
Doç. Dr. Nesimi YAZICI <i>Sırı Paşa ve Vilayet Gazeteleri</i>	223
Doç. Dr. Mehmet ÖZDEMİR <i>Endülüs'ün Yıkılış Süreci Üzerine Mülâhâzalar</i>	233
Doç. Dr. İbrahim SARIÇAM <i>Kümeyt b. Zeyd el-Esedî</i>	255
Dr. Recep KILIÇ <i>Babanzâde Ahmed Naim'in Felsefi Görüşleri</i>	297
Öğr. Gör. Demirhan ÜNLÜ <i>Kur'an-ı Kerim Okuma Yarışmaları</i>	341

Dr. Baki ADAM	
<i>Tevrat'ın Tahrifi Meselesine Müslüman ve Yahudi Cephesinden Bir Bakış . . .</i>	359
Ignaz GOLDIHER (Çev. Dr. Ömer ÖZSOY)	
<i>Hadis'te Yeni Eflatuncu ve Gnostik Unsurlar</i>	405
Ar. Gör. Ali DERE	
<i>Ein Überblick Über Entwicklung des Hadit und Seinen Formalen Aspekt</i>	423
Kurt ve Ursula REINHARD (Çev. Ar. Gör. Bayram AKDOĞAN)	
<i>Bir Avrupalı Gözüyle 1955-60 Yılları Arasında Türkiye'de Mûsiki Hayatı . . .</i>	443
Muhammed H. BAKALLA (Çev. Necmettin YURTSEVEN)	
<i>Siretu İbn-i Hisam'in Arapçası İle Bugünkü Arapça'nın Bir Mukayesesи</i>	461
Ebu'l-Vefa TAFTAZÂNÎ (Çev. Ar. Gör. Mustafa AŞKAR)	
<i>Gazzâli'nin Tasavvuf Ekollerine Etkisi</i>	471
Yrd. Doç. Dr. İdris SENGÜL	
<i>Prof. Mehrân ve Diresatun Tarihiyyetun Mine'l Kur'an-ı Kerim</i>	481
Dr. Osman TAŞTAN	
<i>Proceedings of the 14th Congress of the Union Européenne Des Arabisants et Islamisants</i>	493
Prof. Dr. Abdurrahman KÜÇÜK	
<i>Prof. Dr. Hikmet Tanyu'nun Hayatı, Eserleri ve Fikirleri</i>	499
Dr. Baki ADAM	
<i>Prof. Dr. Hikmet Tanyu'dan Günümüze Dinler Tarihi Çalışmaları</i>	509
Prof. Dr. Harun Güngör	
<i>Dinler Tarihçisi Olarak Prof. Dr. Hikmet Tanyu ve Türk Dinî Tarihi Çalışmalarına Katkısı</i>	521

“SİRETU İBN-İ HİŞAM”IN ARAPÇASI İLE BUGÜNKÜ ARAPÇA’NIN BİR MUKAYESESİ*

Dr. Muhammed Hasan BAKALLA
Çeviren: Necmettin YURTSEVEN

Bu araştırmada, İbnu Hişâm’ın *es-Sîretu’n-Nebeviyye* isimli kitabının birinci cildindeki, dilin tarihî değişimini ortaya koymaya çalışacağız.

Dilin, üslûb, ses, yapı, gramer (sentaks) ve mana bakımından geçirildiği değişikliklere ait örnekleri arzedeceğiz. Ayrıca dil ile ilgili kaynakların, tarihî kaynaklar olmasının yanı sıra ‘tarihî mîras’ın da kaynakları olduğunun önemini göstermeye çalışacağız.

Bu çalışmanın hedefi, tarihle uğraşan kişilerin, tarihî gerçekleri uydurma haberlerden ayırmaları için, fasih Arapça’ya hakim olmaları (gerektiği)’nin önemini vurgulamaktır.

Tarihî Mîras Dili

Yeni dilciler, dilin, belirli ve gelişmiş (bir takım) unsurları (içeren) bir sistem olduğunda hem-fikirdir. Bu unsurlar ise;

- a) Cümplenin ve kelimelerin manalarına ilişkin olan (Dilâlf),
- b) Gramer (Nahv=kelimelerin cümle içinde doğru olarak dizilişi),
- c) Kelimelerin yapısını belirten Sarf,
- d) Fonoloji (Harflerin okunuşundan meydana gelen sesler), ve
- e) Uslûbdan ibarettir.

Yine bu dil bilimcilerine göre dil, canlı olduğu sürece ‘değişebilir’ Özelliğe sahip bir sistemdir. Ancak bu değişim dilden dile farklılık gösterir.

* Bu makalenin Arapça aslı, Suudî Arabistan’da yayınlanan aylık al-Faisal dergisinin Kasım 1977 tarihli 6. sayısında Dr. Muhammed Hasan Bakalla tarafından لغة التراث التاريخي adıyla neşredilmiştir.

Bir dil, tarihî gelişimi tamamlamış ve kuralları oturmuş ise; sadece konuşma dili olan, yazılmamış ve kuralları oturmamış dillerle nazaran daha az değişikliğe uğrar. Bu bahsettiğimiz genel kurallar diğer diller için olduğu gibi Arapça için de geçerlidir. Arapça, kendisini diğer dillerden ayıran malum ve birçok unsurları nedeniyle özel bir konuma sahiptir. Fasih Arapça'da (yukarıda izaha çalışılan hususlara benzer) dille ilgili bazı değişikliklerin meydana geldiğine inanıyoruz.

Arapça'daki bu değişikliği, bir tarih kitabından, islam ve arap tarihinin temel kaynaklarından kabul edilen Sîretü İbn Hişâm'ın I. cildinden örnekler vererek açıklamaya çalışacağız. Bunun için de adı geçen kitaptan alacağımız örnekleri, günümüz fasih Arapça'sı ile karşılaşacağız.

Manâ Değişimi (Dildîf)

Aşağıdaki A tablosunda görüleceği gibi bahis konusu kitaptaki bazı kelimeлерin mânâları günümüz fasih Arapça'sında başka anlam kazanmıştır.

A TOBLOSU

Kelime	İbnu Hişâm'daki Manası	Bugünkü anlamı	Meydana gelen değişiklik
سيارة	Kafile, insan topluluğu	Bir çeşit ulaşım aracı	
عيب آلهتنا	عاب 'nin masdarıdır. Cem'i yoktur.		
مسلم	عيوب / عيوب Teslim oldu	عيوب فقط İslâm'a girdi	Mana daraltılmış Mana özelleşmiş
يعز	Galib gelir	Ender olur	Mana daraltılmış
مضيفا إلى	ملتصقا بها / و ملحقا بها	ملحقا و متبعا به	Mana daraltılmış
شرب	مورد الماء	مصدر	
أمواله	متاعه	جمع مال	

Yine birçok kelime de, aşağıda görüleceği gibi, eskiden kullanıldığı halde günümüzde kullanılmamaktadır.

B TABLOSU

Kelime	Terkedilmiş Manası
بَطَعَ بِهَا	اشتدت عليه
أَمْصَ	شك (بلغة حمير)
أَصْفَقُوا عَلَىٰ	اجتمعوا على
تَهْرَاق	تهراق
يَهْرِيقُونَ	يهركون
ذَمْرَهُمْ	حضهم
جَهَدَهُ	بمعنى أجهده
الْحَزَّةُ	المنجمون
نَخْمَاسُ	رأس
وَجَاهَ	طعنها

Gramer Bakımından Farklılık

Bu farklılıktan, cümle kuruluşunun ve öğelerinin gramer kurallarıyla olan ilgisini kasdediyoruz. Meselâ: Fiil-fail-mef'ûl, Câr-mecrûr, Muzâf-muzâfun ileyhî ilişkisi gibi. Bu araştırmamız sırasında aşağıda görüleceği gibi, sözkonusu kitaptan aldığımız örneklerle günümüz fasih Arapça'sı arasında cümle kuruluşları (sentaks) bakımından bazı farklılıklar tespit ettiğim:

a) كاد قومه (*es-Sîre* 13)

Göründüğü gibi, fiil, harf-i cersiz olarak mef'ûl almıştır. Halbuki günümüz fasih Arapça'sında genellikle "كاد لقومه" لـ "harf-i ceriyle" "وكان قد تخلف" şeklinde müteaddî olur.

b) و كان تخلف ("") (*es-Sîre* 13)

Günümüz Arapça'sında "و كان قد تخلف" deriz. *es-Sîre*'nin 248. sayfasında yine şöyle bir ibâre vardır: بلغني عما كان وضع عيسى

c) " وَكُمْ مَا قَالَ سَطِيعٌ " (es-Sîre 18)

Bu cümlede **كُمْ** fiilinin iki tane mef'ûl aldığıını görmekteyiz. Halbuki günümüz Arapça'sında bu fiil **كُمْ زَيْدُ السَّرِّ** da olduğu gibi bir mef'ûl alır. Yahut **عَنْ** harf-i ceriyle müteaddî olur. **كُمْ زَيْدُ السَّرِّ عَنْ فَلَانْ**

d) " أَكْثَرُ مِنْ سِتِينَ أَوْ سَبْعِينَ يَمْضِينَ مِنَ الْسِنِينِ " (es-Sîre 17)

Yukarıdaki ibarede **يَمْضِينَ** fiili cem'-i müennes sâlim sîgasında kullanılmıştır. Halbuki günümüz fasih Arapça'sında bu tür bir cümle akışı içinde müfred müennes sîga kullanılabilir.

e) " سَلَحَهُ إِيَاهُ " (es-Sîre 12)

Bu cümlede **سَلَحَهُ** fiili iki mef'ûl almıştır. Çağdaş Arapça'da **سَلَحَتْ الدُّولَةُ الْجَيْشَ بِسَلَحٍ حَدِيثَةٍ** örmekle-rinde olduğu gibi bir mef'ûl almaktadır.

f) " مَا زَلتُ أَنْظُرُكَ وَأَقُولُ مَتَى هُوَ جَاءَ " (es-Sîre 34)

Bu cümledeki **أَنْظُرْ** fiili tek başına müteaddîdir. Halbuki bugünkü Arapça'da bu fiil **إِلَى** harf-i ceri ile meteaddî olur. Ayrıca bu cümlede mana bakımından da bir değişiklik söz konusudur. " **أَنْظُرْكَ** ", " **أَنْظُرْكَ** " manasına kullanılmıştır.

g) " عَابَ دِينَهَا " (es-Sîre 368)

Görülüyor ki gerek es-Sîre'de ve gerekse eski tarih kitaplarında **عَابَ** fiili ya tek başına müteaddî yahut lâzım fiil olarak kullanılmıştır. Çağdaş Arapça'da bu iki kullanım ilaveten **عَلَى** harf-i ceri ile kullanılışı da vardır. **وَعَابَ عَلَيْهِ ثُرُثُرَتِهِ**

h) " ثُمَّ تَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا رَأَى حِبْرِيلَ تَوَضَّأَ " (es-Sîre 261)

Çağdaş Arapça'da böyle bir cümle terkîbi yoktur. Bu tür bir ibare, şeklinde ifade edilir. **ثُمَّ تَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا رَأَى حِبْرِيلَ تَوَضَّأَ أَوْ قَدْ تَوَضَّأَ**

Bazı dilcilerin iddiasına göre âid zamiri alması gerektiği halde, zamirsız kurulmuş cümleler, bu tür kalıpların sıkça kullanıldığı Fransızca ve İngilizce gibi avrupa dillerinde bulunur. (Bu nedenle) meselâ aşağıdaki gibi cümlelerin özgün Arapça cümle kuruluşuna uygun olduğu hakkında şüpheler vardır.

لم يعجبه الشوب الذي اشتربت

Bu araştırmamızda, es-Sîre’de aşağıdaki örneklerle rastladık.

فَلِمَا نَظَرَ بِحِيرَىٰ فِي الْقَوْمِ لَمْ يَرِدِ الصَّفَةُ الَّتِي يَعْرُفُ وَيَجِدُ عَنْهُ

Yapisal (Sarfî) Değişim

Araştırmamız esnasında (yukarıda olduğu gibi) cümle kuruluşu ile ilgili deyşik kullanımlarının azlığına karşın sarfî (yapisal) deyşiklikle ilgili çeşitli ve bol örnekler bulduk. Burada bazlarını belirtelim:

a) فولد معد ابن عدنان أربعة نفر (es-Sîre 18)

لئن ولد له عشرة نفر (es-Sîre 160)

Dikkat edilirse iki örnekte de نفر kelimesi çağdaş Arapça'da tekil olarak kullanıldığı halde burada çoğul olarak kullanılmıştır. Bugün ise،

نفر واحد ، أربعة أنفار ، نفر من الناس

b) فأمر أصغر ولده لا أقيم بيلد لطم وجهي فيه أصغر ولدي (es-Sîre 13)

فالعرب كلها من ولد إسماعيل (es-Sîre 8)

Bu örneklerde de ولد kelimesi çoğul yerinde kullanılmıştır. Günümüz Arapça'sında müfred olarak kullanılmaktadır. Yukarıdaki örnekleri bugünkü Arapça ile yazarsak, şöyle dememiz gereklir:

فأمر أصغر أولاده - لا أقيم بيلد لطم وجهي فيه أصغر أولادي

فالعرب كلهم من أولاد إسماعيل

Ayrıca son cümledeki العرب kelimesi gayr-i âkil çoğul olarak kullanıldığı halde bugün, âkil çoğul olarak فالعرب كلهم şeklinde kullanılmaktadır.

c) ولكنكم ضيف و قد أحبيت أن أكرمكم (es-Sîre 192)

Bu örnekte de، ضيف kelimesi diğer örneklerde olduğu gibi çoğul olarak kullanılmıştır. Bilindiği gibi، günümüzde bu kelime tekil olup، ولكنك ضيف ve ولكنكم ضيوف şeklinde kullanılmaktadır.

Öte yandan isim ve fiil kalıplarında da değişiklikler tesbit ettik:

1) ولكن أهله حالوا بيتنا و بينه بالدماء التي يهرقون عنده (es-Sîre 25)

ثم هدما ذلك البيت ببقاياه اليوم آثار الدمار التي كانت تهراق عليه (es-Sîre 28)

Yukarıya aldığımız örmeklerdeki fiilin إفعال vezninde olduğu anlaşılıyor. Ancak bu vezin, Arapça vezinlerden değildir. Bunun başka bir Sâmî dilinden alınmış olması muhtemeldir. Bugün ise, أهراق fiili أفعى vezninde kullanılmaktadır. es-Sîre'de kullanılan أهراق fiili ise tamamen terk edilmiştir.

2) أول دم هريق في الإسلام

Bugünkü Arapça'da bu fiile rastlanmaz. Ancak أهراق fiili vardır. Kanaatimizece أهراق fiili Sarfî yönden fiilliden, أهراق fiilli de fiilinden türetilmiştir. Bu konuya ilgili geniş bilgiyi ileride ses değişikliği ile ilgili bölümde vereceğiz.

3) فلما جهده ذلك سأله الأطباء والحرارة (es-Sîre 29-30)

Kanaatımıza göre geçmişte mana bakımından müteradif olan iki fiil arasında bir yarışma olmuş ve فعل kalibi أفعى kalıbına galip gelmiş.

4) فيحزنه ذلك (es-Sîre 257)

جهد fiili için yukarıda söylediğimizi burada أحزن manasında kullanılan حزن fiili için söylemek mümkün. Çağdaş Arapça'da ise I. Kalıp kullanılmakta iken diğeri terk edilmiştir.

5) (es-Sîre 261) وافتراض الصلاة عليه

Yukarıdaki cümle de, fiil sigaları arasındaki yarışın bir başka örneği. Buradaki yarış فعل ve افعل arasındadır. Şu var ki افترض fiili halen kullanılmaktadır.

6. es-Sîre 21) فقدمها و هو مجمع لا خرابها

Bugünkü Arapça'da أخْرَب kullanılmamaktadır. Bunun yerine تخرِب، مخرِب، خرب gibi birçok istikakları kullanılmaktadır.

Ses Değişikliği

es-Sîre'yi incelememiz sırasında, "Tarihi Ses Değişikliği" olduğunu gösteren deliller bulamadık. Bununla beraber ses değişikliğine delalet eden bazı örnekler bulduk.

- a) Yukarıda geçen هراق fiili 'ه' nin 'اً' ye dönüşmesiyle أراق olmus. Ancak bu değişikliğin ne zaman olduğunu tesbit edemedik.

- b) تقول العرب التحت و التحف يرددون الحنفية ... (es-Sîre 251)

و جدث و جدف يريدون القبر

İkinci örnekte görüldüğü gibi, **ف**, **ث**, **ش** şeklinde telaffuz edilmektedir. Başka yerlerde de buna benzer ibdaller vardır. Meselâ: **ثومها**, **فومها** manasında kullanılmaktadır. Bazı arap lehçelerinde **ش**, **فم** 'e dönüşmüştür.

Üslup Değişiklikleri

İncelememiz esnasında gördük ki, her bölümde kullanılan tek bir üslup yoktur. Üslup, konuya göre değişmektedir. Tesbit edebildiğimiz kadaryla, kitapta en az üç üslup vardır:

- a) "Doğrudan İslâm'a davet" konularıyla ilgili araştırmalarda beläğatla süslü fasih bir üslup... Bu konular işlenirken birçok âyet-i kerîme zikredilmekte ve tabiatıyla üslup -konu gereği- Kur'ân-ı Kerim'in fesâhatından etkilenmektedir.

- b) Buna karşılık, Rasûlu'llah (a.s.)'ın peygamberliğinden önceki konular işlenirken ve olaylar anlatılırken üslup tutukluğa meylediyor. Bazı yerlerde Arapça dışındaki dillerin etkisinde kalmış, Arapça'ya uymayan bir üslup gözleniyor. Meselâ: s. 248'de İncil'deki Rasûlu'llah'ın sıfatı Babî:

صفة رسول الله صلى الله عليه وسلم من الإنجيل :

قال ابن إسحاق :

و قد كان ، فيما بلغني عما كان وضع عيسى بن مريم فيما جاءه من الله في الإنجيل لأهل الإنجيل من صفة رسول الله صلى الله عليه وسلم ، مما أثبت يحسن الحواري لهم ، حين نسخ لهم الإنجيل عن عهد عيسى بن مريم عليه السلام ، في رسول الله صلى الله عليه وسلم إليهم أنه قال : من أبغضني فقد أبغض الرب ، و لولا أنني صنعت بحضرتهم صنائع لم يصنعها أحد قبلي ما كانت لهم خطيئة و لكن من الآن بطروا و ظنوا أنهم يعزونني ، وأيضا للرب ، و لكن لا بد من أن تتم الكلمة التي في الناموس : أنهم أبغضوني مجانا أي ، باطلأا فلو قد جاء المنحرمنا هذا الذي يرسله الله إليكم من عند الرب ، (و) روح القدس ، هذا الذي من عند الرب خرج ، فهو شهيد على و أنت أيضا ، لأنكم قدימה كتتم معى ، في هذا قلت لكم لكيما لا تشكونا .

و المنحرمنا (بالسريانية) : محمد ، فهو بالرومية : البرقليطس ، صلى الله عليه و على آله وسلم .

Latince ve Yunanca'nın yanı sıra, tercümedeki hıristiyanlık tesiri de gayet açiktır. Meselâ:

فَلَوْ قَدْ جَاءَ الْمُنْحَمِنَا هَذَا الَّذِي يَرْسَلُهُ اللَّهُ إِلَيْكُمْ مِّنْ عَنْدِ رَبِّ وَرُوحُ الْقَدْسِ

sözünde, "Allah" için 'Rab'dan ayrı bir makam tesbit edilmiş ve ikisi birbirinden ayrılmış. Ayrıca Allah, Rab ve Rûhu'l-Kudüs'ten bahsedilirken, teslis inancının etkisini kuvvetli bir şekilde görmek mümkündür.

c) Fasih Arapça ile karşılaştırdığımızda, çok açık bazı nahiv hatalarının olduğunu gördük:

أَكْثَرُ مِنْ سَتِينِ أَوْ سَعْيْنِ يَمْضِيْنِ مِنْ السَّنِينِ

1) Doğrusu, تمضي من السنين şeklinde olacak. Belki de burada kural, yazar tarafından kasıtlı olarak 'seci' yapmak için bozulmuş olabilir.

2) و خرج الحبران بمصاحفهم في عناقهم ما متقلديها (es-Sîre 27)
Doğrusu و خرج الحبران بمصاحفيهما في عنقيهما متقلدين إياهما

3) و خرج الحبران بمصاحفهم في عناقهمما تعرق جبهاتهما
Doğrusu: و خرج الحبران بمصاحفيهما في عنقيهما تعرق جبهاتهما

4) Burada bahse değer bir başka enteresan şey de aşağıdaki örneklerde görüleceği gibi, يهود kelimesinin hep nekre olarak kullanılmasıdır.

وهذا الحي من الأنصار يزعمون أنه إنما كان حقن تبع على هذا الحي

من يهود الذين كانوا بين أظهرهم .

Buradaki يهود kelimesini ma'rife olarak alırsak, cümle düzeltmiş olur. يهود kelimesini -cümlede olduğu gibi- nekre kabul edersek yanlış olur. En doğrusu من يهود كانوا بين أظهرهم denmesidir.

d) Özellikle bi'set öncesi meydana gelmiş olaylarla ilgili birçok konularda 'seci' üslubunun kullanıldığına dair fazla söyle gerek olmadığı malumudur.

SONUÇ

Kanaatimize göre, yukarıda verdiğimiz örnekler de açıkça gösteriyor ki, tarihçinin, İslam tarih literatürünün dilini anlaması, gerçek olayları tesbit edebilmesi için zorunludur. Böylece, çeşitli üslup ve seviyeleri baki-

mından tarihî metinlerin dili hakkında bilgiye sahip olmasa bile (herhangi bir) tarihî metnin orijinal olup olmadığına yahut o metinde bulunabilecek yanlışlara vakıf olur. Bu çalışmamızda şöyle bir sonuca varmış bulunuyoruz:

İbn-i Haldun, İbn-i Kesir, İbn-i Sa'd, Taberî Tarihi ve İbn-i Hisâm'ın Sîresi gibi tarih kitaplarında her anlatılana güvenmek mümkün değildir.

Peygamber efendimiz (s.a.s.)'nin devri ile arap tarihinin yazılış zamanı arasında mesafe ne kadar uzun olursa, efsaneler ile diğer dillerden, dil bakımından etkilenmiş haberler, dinî bakımından da isrâiliyyât ve nasrâniyyât o nisbette artmaktadır.

Burada isbat ettiğimiz hususların, "tarihçinin yukarıda sayılan kaynaklardan yararlanarak tarihî gerçekleri bulması mümkün değildir" şeklinde anlaşılması istemiyoruz. Eğer tarihçi, bir yandan bilimsel tarihî araştırma yapacak seviyede olursa, diğer yandan da dilinin çeşitli değişikliklerin ve kullanışlarının bilincine vararak idrak etmişse tarihî gerçeklerle çeşitli haberleri birbirinden ayırbilir. Gerçekten de bu kitaplarda Sîret-i Nebî kitaplarından başka yerde bulamayacağımız ve Peygamber efendimiz (s.a.s.)'in hayatına ışık tutan çok kıymetli gerçekler vardır. İnanıyoruz ki, modern dil bilimi tarihçiyi, tarihî gerçeklere ulaşma amacını gerçekleştirmeye yardım edecek amaçlarla donatabilir. Öte yandan, İslâm tarih literatürü, dilinin, uzun tarihi boyunca dilde meydana gelmiş değişiklikleri keşfetmesine yardımcı olur.